

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean,

în cauza civilă la cererea depusă de Întreprinderea Municipală „Servicii comunal-locative” Orhei împotriva lui Sergey Muntyan și Ludmila Muntean cu privire la încasarea datoriei, și

cererea reconvențională a lui Sergey Muntyan și Ludmila Muntean împotriva întreprinderii municipale „Servicii comunal-locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material, moral și obligarea încheierii unui contract pentru eliminarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori,

împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 23 februarie 2018 ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan, domiciliați în municipiul xxx, beneficiază de serviciile publice de gospodărie comunală, prestate de către ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei.

A menționat că deși conform prevederilor art. 37 alin. (3) al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pârâții sunt obligați să achite la timp contravaloarea serviciilor prestate, potrivit tarifelor aprobate în modul stabilit de autoritățile publice locale, ultimii refuză să le plătească, formând o datorie în sumă de 1176 lei.

A notat că datoria în mărime de 1176 de lei, este formată din plata pentru transportarea deșeurilor menajere pe perioada 01 mai 2015 – 31 decembrie 2017 în mărime de 1152 de lei, conform calculului: 4 persoane x 9,00 lei x 32 luni = 1152 de lei și plata pentru taxa locală pe perioada 01 mai 2015 – 31 decembrie 2017, în mărime de 24 de lei, conform calculului: 2 lei x 4 persoane x 3 luni = 24 de lei.

A afirmat că la solicitările ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei de a achita benevol suma datorată, pârâții refuză fără nici un motiv întemeiat, ignorând prevederile art. 60 al Codului cu privire la locuințe și art. 575 alin. (1) al Codului civil.

A solicitat ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei, încasarea în mod solidar de la Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan, a datoriei în sumă de 1176 de lei și a cheltuielilor de judecată formate din plata taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 11 iulie 2018 Sergey Muntyan și Ludmila Muntean au înaintat acțiune reconvențională împotriva ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral, cât și obligarea încheierii unui contract pentru eliminarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori (f.d. 47-48).

În motivarea acțiunii reconvenționale au invocat că prin acțiunile ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei, acestora le sunt încălcate drepturile, fiindu-le provocate daune morale și materiale, precum și daune sănătății.

Au menționat că din anul 2004 ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei refuză să încheie un contract cu privire la prestarea serviciilor de gospodărire comunală privind transportarea deșeurilor menajere.

Au mai indicat că se confruntă cu dificultăți, fiind nevoiți să transporte deșeurile pe cont propriu, fapt care nu întotdeauna le reușește, și astfel, există riscul de dezvoltare și răspândire a bolilor infecțioase periculoase pentru dânșii și vecinii lor.

ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei, exercită presiuni privind plata unor pretinse datorii, prin apeluri telefonice, notificări expediate prin intermediul oficiului poștal sau cereri înaintate în mod verbal.

Au precizat că prin aceste acțiuni ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei le-a înrăutățit starea sănătății, Sergey Muntyan suferind o criză hipertensivă, fiind spitalizat și diagnosticat cu modificări ireversibile în organism - două accidente vasculare cerebrale, iar în consecință, a avut nevoie de reabilitare, fiind eliberat de la serviciu, și astfel, pierzând unica sursă stabilă de venit.

Au solicitat Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, compensarea prejudiciului material în mărime de 108 449 de lei (conform calculului: salariul minim de 2610 de lei x 26 luni în care nu a lucrat = 67 860 de lei; plata perioadelor de asigurare medicală obligatorie din 2016 până în 2020 (5 ani x 4056 de lei = 20 280 de lei; perioada tratamentului la sanatoriu din 2018 până în 2020 (6768 de lei x 3 ani = 20309 de lei) și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a admis acțiunea inițială depusă de ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei.

S-a încasat, în mod solidar, de la Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan în beneficiul ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei, datoria în sumă totală de 1176 de lei formată în urma serviciilor prestate pentru perioada 01 mai 2015 – 31 decembrie 2017 și compensarea cheltuielilor de judecată ce constă din taxa de stat achitată la depunerea cererii, în sumă de 270 de lei.

S-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean.

S-a obligat ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei să încheie cu Sergey Muntyan un contract pentru eliminarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori.

S-a respins, ca fiind neîntemeiată, cerința din cererea de chemare în judecată reconvențională cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 108 449 de lei și moral în mărime de 50 000 de lei (f.d. 94-95; 105-118).

La 12 februarie 2019 și la 02 mai 2019, Sergey Muntyan și Ludmila Muntean au declarat apel împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 28 ianuarie 2019 și a hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 05 februarie 2019, solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea admitterii acțiunii înaintată de ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei și în partea respingerii acțiunii reconvenționale înaintate de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean și emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată de ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională înaintată de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean să fie admisă integral. Totodată, au solicitat casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 ianuarie 2019 și emiterea unei încheieri noi, prin care să fie admisă cererea înaintată de Sergey Muntyan cu privire la declararea probelor ca fiind false.

Prin decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean.

S-a casat încheierea din 28 ianuarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, prin care s-a respins cererea lui Sergey Muntyan cu privire la declararea probelor ca fiind false, din motivul încălcării normelor de drept procedural și s-a adoptat o încheiere nouă, prin care s-a respins cererea lui Sergey Muntyan cu privire la declararea probelor ca fiind false, ca fiind neîntemeiată.

S-a menținut fără modificări hotărârea 05 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de întreprinderea municipală „Servicii comunal-locative” Orhei împotriva lui Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională a lui Sergey Muntyan și Ludmila Muntean împotriva ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material, moral și obligarea încheierii unui contract pentru eliminarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că la baza raportului juridic obligațional în care se află părțile în litigiu, stau actele administrative emise de Consiliul orașenesc Orhei, prin care ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei a fost obligată să calculeze și să încaseze taxa locală pentru evacuarea deșeurilor din or. Orhei de la fiecare domiciliat de la adresa unde se prestează serviciul dat, în mărimea stabilită de administrația publică locală (f.d. 11-15).

Conform calculului anexat la acțiunea inițială înaintată de ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei, Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan, formează față de ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei o datorie în mărime de 1176 lei. Prin urmare, ținând cont de faptul că debitorii solidari Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan nu și-au onorat obligația de plată pentru transportarea deșeurilor, obligație ce rezultă din decizia Consiliului or. Orhei nr. 4.8 din 29 februarie 2008 și din decizia Consiliului or. Orhei nr. 4.5 din 26 iunie 2014, Colegiul civil a considerat că ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei este îndreptățit,

în baza normelor de drept material enunțate, să solicite executarea prestației de plată a datoriei în mărime de 1176 lei de la aceștia.

Cu privire la acțiunea reconvențională înaintată de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean împotriva ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material, moral și obligarea încheierii unui contract pentru eliminarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori, instanța de apel a reținut că prin decizia Consiliului or. Orhei nr. 30.2 din 29 decembrie 2005, toate persoanele fizice și juridice au fost obligate să încheie cu ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei contract privind transportarea și nivelarea deșeurilor menajere la gunoiștea orășenească din momentul obținerii vizei de reședință sau autorizației de funcționare.

Instanța de apel a notat că necesitatea încheierii contractului privind transportarea deșeurilor menajere derivă și din prevederile art. 12 și 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002.

Ținând cont de faptul că părțile în virtutea Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și a deciziei Consiliului or. Orhei nr. 30.2 din 29 decembrie 2005, au fost obligate să încheie un contract privind transportarea și nivelarea deșeurilor menajere la gunoiștea orășenească, iar un asemenea contract nu a fost încheiat, Colegiul civil a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii pretenției lui Sergey Muntyan și Ludmila Muntean cu privire la obligarea ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei să încheie cu Sergey Muntyan un contract pentru transportarea deșeurilor menajere în condiții egale cu alți consumatori.

La 16 iulie 2019 Sergey Muntyan și Ludmila Muntean au declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, sau casarea parțială a deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu anularea clauzei de recuperare în mod solidar de la Sergey Muntyan, Ludmila Muntean și Natalia Muntyan a sumei de 1176 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei, cu pronunțarea unei noi decizii privind încasarea sumei 108 449 de lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciile materiale al SCL „Orhei”, precum și daune morale în valoare de 50 000 de lei.

În motivarea recursului recurenții și-au manifestat dezacordul față de decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și au indicat că instanța a încălcat legea materială și procesuală, drepturile constituționale, ceea ce a condus la denaturarea completă a circumstanțelor cauzei și la o decizie incorectă.

Au specificat că instanțele ierarhic inferioare au rezolvat problema drepturilor Nataliei Muntyan, dar nu au atras-o în calitate de participant la examinarea cauzei.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 24 iunie 2019 (f.d. 197), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 17 iulie 2019 de către Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 30 iulie 2019 în adresa intimatului a fost expediat copia recursului declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 30 august 2019 ÎM „Servicii comunal-locative” Orhei a depus referință pe marginea recursului declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergey Muntyan și Ludmila Muntean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh